

**Disputatio medica inauguralis, de catarrho ... / eruditorum examini subjcit
Jacobus Cassels.**

Contributors

Cassels, Jamie.
Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Edinburgi : Apud Alex. Smellie, 1797.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/mvzcycyq>

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

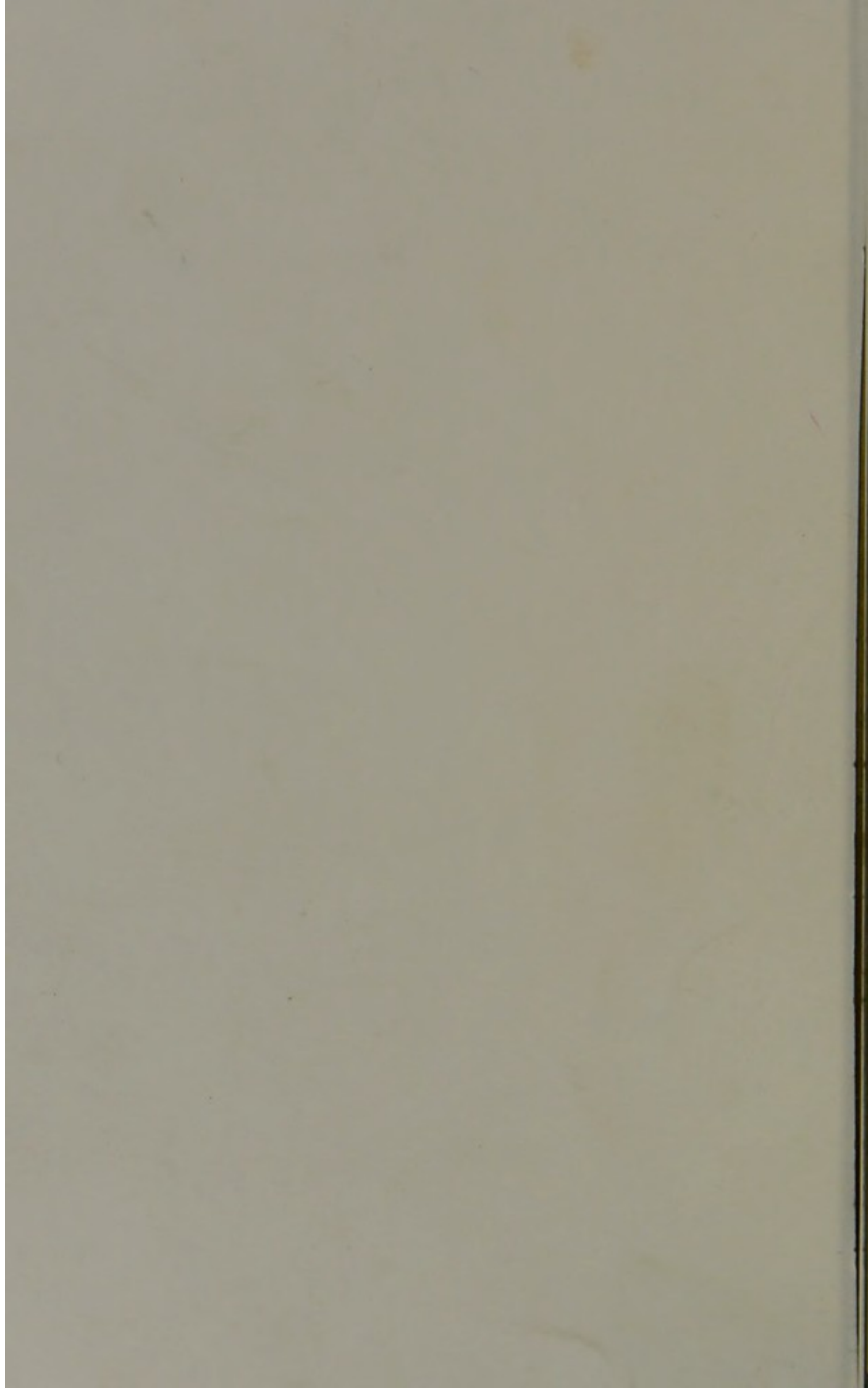
This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

11

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

CATARRHO.

DISPUTATIO MEDICA

IN AUCTORITATE

CATARACTO

DISPUTATIO MEDICA

IN AUCTORITATE

CATARACTO

JACOBO CASARE

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,

DE

CATARRHO;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S.S. T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti:

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

JACOBUS CASSELS,

SCOTUS.

Ad diem 12. Sept. hora loquoque solitis.

EDINBURGI:
CUM PRIVILEGIO,
APUD ALEX. SMELLIE.

1797.

DEPARTMENT OF MEDICINE

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CATALOGUE

SOCIETY OF MEDICAL STUDENTS

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

FOR THE YEAR 1894-1895

BY GEORGE B. BAKER, M.D.

CHICAGO: THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

1894

Published by the University of Chicago Press

in accordance with the provisions of the Act

of the 10th of March 1879

and of the 10th of March 1880

and of the 10th of March 1881

and of the 10th of March 1882

and of the 10th of March 1883

JACOBUS T. MESSING

CHICAGO: THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

1894

J. CORBETT & SONS

NEW YORK

CUM PRIMA

AND ALLEN & SONS

1894

GUALTERO GIBSON

DE MUIRSIDE

ARMIGERO,

SOCIET. CHIRURG. REG. EDIN.

SOCIO;

NECNON

THOMAE ANDERSON

CHIRURGIAM

AD LETHAM

FACIENTI,

SOCIET. CHIRURG. REG. EDIN.

SOCIO;

HANC DISPUTATIONEM

SUMMA OBSERVANTIA

D. D. CQUE

JACOBUS CASSELS.

QUALITER GIBSON

DISPUTATIO MEDICA

IN AUCURALIS

SOCIET. CHIRURG. REG. EDIN.

DE

CATARACTA

THOMAS ANDERSON

CHIRURGUS

AD ECTRAN

SPECIES

SOCIET. CHIRURG. REG. EDIN.

I. CATARACTA, quæ, ipsorum in-

tra, Latini distillationem ap-

pellant, species duæ sunt, quæ ab aliis

ex frigore ortæ, aliæ ex calido pelluntur.

Sed de illa tantum disputat, nobis in an-

mo est.

JACOBUS CASSELLI

II. Distillationem, quæ, ipsorum in-

tra, Latini distillationem ap-

pellant,

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

CATARRHO.

SPECIES.

§ I. **CATARRHI**, quem, ipsorum lingua, LATINI distillationem appellant, species duae sunt: quarum altera ex frigore oritur; altera, ex tabo pestilente. Sed de illa tantum disputare, nobis in animo est.

II. Distillatio, quam frigus concitat, interdum febrem habet, et paucis diebus fini-

A

tur;

tur; interdum inveterascit, per menses, imò etiam per annos, producta. Longa distillatio, quippe cùm aetate provectos, prae caeteris, afficiat, a medicis quibusdam *catarrhus senilis* haud ineptè appellatur.

III. Brevis distillatio et longa, licèt specie aliquantùm differant, at re tamen et naturâ conveniunt. Utrisque enim communis est muci, supra consuetudinem, fluxus ex naribus, faucibus, atque asperâ arteriâ, itemque hujus ramis quos in pulmones diffundit. Veruntamen, cùm longinquitate multùm differant, illa *catarrhus acutus*, haec *chronicus*, haud ineptè nominari possunt.

IV. Utraque interdum (III.) distillatio suâ prorsus formâ existit, et suo tempore finitur; at multo tamen saepius brevis transit, post aliquantò, in longam.

SIGNA.

SIGNA.

V. Distillatio, sicut alii morbi qui febrem habent, protinus a horroribus incipit, quos, post paulò, calor excipit. Oculi simul, praeter consuetudinem, illachrymantur, et mucus tenuis atque acris distillat de naribus.

VI. Post aliquantò, dolet caput; labrum superius, inflammatione captum, dolet, tumet, et plus minus exulceratur. Inflammatione itidem, ut indicant sternutamentum frequens et vocis asperitas, capiuntur nares et aspera arteria. Interdum initio tussis sicca est, tanquam ex faucium titillatione. Appetitus nonnunquam languidior est, quàm ex consuetudine, nonnunquam acrior.

VII. Vesperascente die, corpus calefcit. Aeger ex pectore dolet; et, inter fomnum, jactat membra. Arteriarum ictus duri sunt, et plerumque celeres: astricta modò alvus, modò soluta: subrubra, neque raro parca, urina.

VIII. "Distillat," ait CELSUS, scriptor elegans in primis, "aut humor de capite
"interdum in nares, quod lene est; inter-
"dum in fauces, quod pejus est; inter-
"dum etiam in pulmonem, quod pessimum est. Si in nares distillaverit, tenuis per has pituita profluit, caput leniter dolet, gravitas in eo sentitur, frequentia sternutamenta sunt. Si in fauces, has exasperat, tussiculam movet. Si in pulmonem, praeter sternutamenta et tussim, est etiam capitis gravitas, lassitudo, fitis, aestus, biliosa urina*."

IX.

* Vid. AUREL. CORNEL. CELS. *De Medicina*. Edit. ALMELOVEEN. Lib. iv. Cap. 2.

IX. Haec (v. — viii.) signa plerumque, haud longo pòst tempore, paulatim remittunt. Tussis rariùs movetur. Quod extuffiatur, id crassius multo est, et modò albidum, modò subcoeruleum. Quin et, multo faciliùs ejicitur; et tandem haud difficiliùs, quàm ex consuetudine.

X. Aliàs autem distillatio non sic (ix.) brevi et optatò ad sanitatem pervenit; sed in longam transit, sanatu difficilem, et quae haud rarò morte solà finitur. Quando sic transitur, pituita, quae distillat de aspera arteria, nihilo parcior fit; et, etiamsi interdum haud aegrè extuffiatur, tamen noctu, prae tenacitate quam inter somnum acquirit, ejici nequit, nisi tussi vehemente, qua vires haud rarò multùm dissipantur. Tandem aeger, prae spirandi difficultate, nequit noctu obdormiscere, et etiam interdum frequente tussi vehementer concutitur.

XI. Distillationis inveteratione aeger neque cibos, ut solebat sanus, neque potus, appetit. Vertigine simul capitisque dolore afficitur, neque recreantem potest capere somnum. Arteriae imbecilliter, et non aequis intervallis, moventur. Tandem sic fugiunt vires, ut aeger prorsus nequeat expectorare, atque pituitâ, quae in pulmones distillaverit eisdemque oppleat, extinguatur.

XII. Longa seu inveterata distillatio tardè finitur, per complures aliquando annos producta. Interea, aestate ferme remittit, at, appetente hieme, exasperatur. Verùm usque eò plerumque negligitur ab aegro, dum gravis non est. Levibus autem causis gravior redditur, atque, dissipatis corporis viribus, aegros, maximè aetate provectos, seriùs ociùs absumit.

XIII. In ANGLIA, dum HENRICUS octavus regnum tenebat, distillatio primè m, ut a THOMA ELYOTO, equite, viro claro, ut eâ aetate erat, accipimus, frequens esse coepit. "At this present time," ut ait, "in this realm of ENGLAND, there is not any one more annoyance to the health of man's body, than distillation from the head, called *rheums*." Causae, ex quibus distillationes tunc, quàm quadraginta antè annos, inter ANGLOS frequentius oriebantur, erant, ut putabat, "banquettings after supper, and drinking much, especially wine, a little after sleep, and also covering up the head hot*."

DEFI-

* Vid. AIKIN, *Biographical Memoirs of Medicine*.

DEFINITIO.

XIV. *Catarrhum* classe *pyrexiarum*,
profluviorum ordine, disposuit CULLE-
 NUS, et accuratè definivit his verbis:
 “ *pyrexia* saepe *contagiosa* ; muci, ex glan-
 “ *dulis* *membranae* *narium*, *faucium*, vel
 “ *bronchiorum*, *excretio* *aucta* ; vel *saltem*
 “ *hujus excretionis* *molimina*.”

XV. Hac definitione, quae praecipua
 signa circumscriptè complectitur, distilla-
 tio aliis morbis fatè dignoscitur.

XVI. Quidam auctores hunc morbum
 fusè profecuti sunt, imprimis SCHNEIDE-
 RUS ; et haud pauci eo comprehendunt
 omnes, qualescunque sint, distillationes.

Praecipua

Praecipua harum discrimina includuntur
his versibus:

“ Si fluit ad pectus, dicitur rheuma, catarrhus;

“ Ad fauces, bronchus; ad nares, esto coryza.”

B

DIAG-

DIAGNOSIS.

XVII. Distillationis nascentis quaedam communia sunt cum *pertussi* incipiente, *rubecula*, et distillatione pestifera quae vulgò *influenza* appellatur: inveteratae, cum phthisi pulmonum; in quam profectò, praecipuè autem in iis in quorum corporibus latet scrofula, malis haud rarò avibus transit.

XVIII. Ab incipiente *pertussi* distillationem certò distinguere non possumus: sed ab inveterata, certò ac faciliè. Inveteratae enim *pertussis*, at non item distillationis, propria sunt “tussis *convulsiva*, “strangulans, et *inspiratio* sonora, iterata.”

XIX. Distillatio a frigore, et distillatio pestifera, satis inter se distinguuntur causis,

sis, ex quibus oriuntur. Namque haec, contrà atque illa, pestilente oritur tabo, atque longè per populos latèque grassatur. Annis millesimo septingentesimo trigesimo secundo et tertio, totam paulatim EURO-PAM, et AMERICAÆ partem, pervagata est; et totam rursùs BRITANNIAM, anno millesimo septingentesimo octogesimo quinto.

XX. Inter *rubeolam* et distillationem hoc interest, quòd illà oculi inflammatione capiuntur, et totum corpus lenticulis exasperatur.

XXI. Phthisis incipientis et distillationis tanta profectò, per omnia, similitudo est, ut, utra adsit, medici cognoscere vix possint. Nam initio phthisici tussiculâ ficcâ et obscurâ afficiuntur, quam ipsi plerumque neglectam habent, et frigore moveri credunt.

XXII. Erit autem, quamobrem hujusmodi (XXI.) tussiculam nascente phthisi moveri vereamur, si aegro sit non ea modò corporis proprietas, quae scrofulam delitescere prodat, sed etiam collum longum, pectus malè formatum, humeri gibbi, et temperamentum sanguineum.

XXIII. In phthisi, porrò, major vis febris est: spiritus, potissimùm mane, difficilis fit: pectus dolet: pus tandem excreatur; et supervenit *hectica* signum sanè phthisis haudquaquam ambiguum.

XXIV. *Hectica* bis, singulis diebus, repetit, meridie scilicet et vespere. Vespertina accessio octavâ propè horâ accedit, et ad mediam usque ingravescit noctem, ubi paulatim remittit. Accessus meridianus gravior, ut quidam putant, redditur, si, eo appropinquante, qui prandium assumpserint.

At,

At, accessum esse febris naturae potius attribuentum, quàm prandio adhibito, CULLENO placet, cui, hac de re, plerique nunc assentiuntur.

XXV. Inter utrasque (xxiv.) accessiones, tussicula molesta est, inexplibilis ferè fitis, et lingua fordida. In oculis quae rubra esse debent, albescunt. Noctu insudat corpus, maximè caput et collum.

XXVI. His (xxii.—xxv.) cognitis et animadvertis, non erit, quare de morbo medici diutiùs dubitent. Sed, cùm haud rarò, pus sit, an mucus, id, quod extussitur, dubium sit, hìc loci, quoniam res offert, haud a re nostra erit, paucis obiter differere, quibus inter se notis haec a DARVINO distinguantur.

XXVII. 1. Cùm pus tum mucus, ut periculo

culo compertus est hic auctor, at illud multo aegrius, *acido sulphurico* solvitur.

2. Aquâ utrique (XXVII. 1.) soluto supermissâ, pus pariter et mucus ab acido repudiantur: sed pus, vase quiescente, in imum defertur, vase agitato, liquorem aequaliter totum turbidum facit; dum, contrâ, mucus quiescenti liquori supernatat, commoto innatat in flocculos discerptus.

3. In acido *sulphurico* aquâ diluto, nec non in ipsa aqua, et sale marino soluto, pus sic colliquescit, ut unitas fiat; non item mucus.

4. Acido *nitroso* pus et mucus juxtâ solvuntur: sed, aquâ affusâ, pus praeceps datur, et liquor superjacens perlucidus fit et viridis; dum liquor, quo mucus solvitur, turpiculus colore fit, et luci impervius.

5. *Aqua lixiviosa caustica* mucum, at nonnunquam aegrè, liquat, et plerumque itidem pus: sed, aquâ simplice adjectâ, pus ab aqua caustica repudiatur, et in imum deferitur; mucus non item.

6. *Aqua lixiviosa caustica*, etiam cùm pus non dissolvit, a muco tamen distinguit; quippe quia obstat, quò minùs in aqua simplice uniter colliquescat.

7. *Hydrargyrus muriatus mitis* mucum, at non pus item, cogit*.

CAUSAE

* Vid. DARVIN. *On the criterion between purulent and mucaginous matter*.

CAUSAE REMOTAE.

XXVIII. 1. Causa remota, ex qua oritur distillatio, plerumque admotum summo corpori frigus est. Sic admotum frigus, si modò halitum cutis supprimat, committit, ut, quod cute, ex consuetudine, exhaletur, id in mucosam partium, quas distillatio afficit, membranam derivetur; et sic hunc, forsan, morbum gignit.

2. Namque, cùm humores corporis quotidie pulmonum pariter et summae cutis exhalatione partim dissipentur; probabile est, has exhalationes communitate muneris fungi, et, qua ratione ea summae cutis minuitur, eâdem augeri eam pulmonum.

3. Hoc (XXVIII. 2.) concesso, possumus
animo

animo comprehendere, qua ratione cutis halitus, frigore suppressus vel magnopere minutus, efficiat, ut humores a summo corpore in pulmones repellantur, et repulsi distillationem concitent.

XXIX. Utrùm, exhalatione cutis suppressâ, distillatio oriatur ex solo humorum a summo corpore in pulmones repulsi; an partim etiam ex materia, quam excernere cutis solet, in mucosas pulmonum, asperae arteriae, et narium glandulas derivatâ easque irritante, nondum satis constat. Ex utrisque simul oriri, verisimile putet CULLENUS*.

XXX. Frigus tunc plurimùm, ad distillationem concitandam, valet, cum, unâ cum humore, calefacto utcunque corpori ejusve parti subito admovetur. Hinc fit, ut

C

aura

* Vid. CULLEN. *First Lines*, M, LX.

aura frigida et humida, calefacto corpori ejusve parti aspirans, distillationem saepe concitet. Rarissimè tamen, ex frigefacto sic toto corpore ejusve parte, aliquis statim detrimentum capit. Plerumque non, ante secundum tertiumve post diem, quàm sic frigori objectus est, malè se habere incipit, et in memoriam causam revocare, ad quam prima morbi, quo implicatur, accessio referenda est.

XXXI. Quanquam autem ex calido subito frigescere, vel etiam ex frigido subito calefcere, saepe distillationem concitat; tamen apparet, certos intra fines, neque hos quidem angustos, animalia, quae secundà valetudine fruuntur, ex transitu a calidiore temperie in frigidiorē nullum omnino detrimentum capere. Et, profectò, nobis vero haud absimile videtur, quemlibet hominum subito in frigidiorē temperiem transire

transire incolumem posse a calidiorè, quae, contrariâ transitione, ad inflammationem concitandam satîs valeret.

XXXII. Mirum, ait LINNÆUS, ferme supra quàm credibile, est, ardentem LAP-
PONICUM sibi nivem impunè infricare, vel etiam nive se volutare, imò aquam nivatam bibere. Singulis, porrò, ferè diebus, equos sudore manantes videmus aquâ frigidâ perfundi sine detrimento. Quinetiam, equos, qui noctu stabulari assueverunt, ex tecto, pro una duntaxat hiemis nocte, emit-
ti conspiciamur, neque eo tamen magis tussi aut distillatione affici.

XXXIII. Sed, in transitu, hanc (XXXI. et XXXII.) rem satîs, pro magnitudine, fusè agitare non possumus; non solùm quia nos ab incepto longiùs traheret, sed etiam quia res verae, quot experimentum appro-
baverit,

baverit, ad fatis illustrandam non valent. Dignissima autem est, quae futuris in homines et viliores animantes experimentis illustretur et augeatur.

XXXIV. Qui periculis *chymicis* facientis versantur, ii haud rarò distillatione afficiuntur ex manibus, in frigidam receptaculi aquam diu immerfis, dum officina vehementiùs ardet. *Chymici* tamen hunc morbum vitare possunt, si modò, aquâ calidâ infusâ, frigidam receptaculi calefaciant. Ratio, qua manus in aquam frigidam immerfae, dum vehementiùs calet caeterum corpus, distillationem concitant, eadem videtur, quam suprà (xxviii.—xxx.) memoravimus.

CAUSA

CAUSA PROXIMA.

XXXV. Ex indiciis distillationis et causis remotis perspicuum est, ut plerique nunc putant, causam proximam esse majorem, quàm ex consuetudine, humorum fluxum in membranam, quae internis naribus, faucibus, animaeque canali obducitur, quamque medici *mucosam* appellant; dum simul hae partes levi inflammatione capiuntur.

XXXVI. Ob has (xxxv.) causas, mucus narium non solum copiosior est, quàm ex consuetudine, sed etiam acrior. SIMPSON primus omnium, quantum scimus, hanc rem luculenter, et accommodatè ad verum, exposuit; atque opinionem eorum evertit, qui distillationem juxtà ac omnes hominum morbos ex quodam humorum, qui propri-

is etiamnum vasis continentur, vitio explicare aggrediuntur.

XXXVII. Frigus, ut huic auctori placeat, aliisque qui eum sequuntur, sanguine a summo corpore averso, et levi partium, in quibus consistit distillatio, inflammatione concitatâ, efficit, ut ex his partibus mucus solito uberiùs secernatur, et ideo, supra consuetudinem, tenuis sit et acris. Postea verò quàm, siue naturâ renitente, siue succurrente medicinâ, sanguis in corpus aequaliter totum denuo distributus sit, et halitus summae cutis elicitus; partium earundem inflammatio conquiescit, acrior hebescit sensus, atque, quod illinc excernitur, id parcius, ut antea, est et mitius.

PRO-

PROPHYLAXIS.

XXXVIII. Oportet eum, qui distillationem vult arcere, causas, quae huic occasionem praebent, vitare; vestitu calido providere, ne ex frigore detrimentum capiat; atque nec calidis conclavibus nec tepidis potionibus, quippe quae corpus aptum reddant quod facile irritetur, sibi indulgere.

XXXIX. Quinetiam, ne distillationi opportuni sint, homines debent se, omni tempestate, sub dio quotidie exercitare. Nam, a primis temporibus, quibus res hominum gestae memoriae aut literis proditae sunt, mos fuit hominibus imbecillis, corpora firmare frigoribus se perseveranter objectando. Et, profectò, omnibus constat, eos, qui maximâ curâ provident, ne ex frigore
quid

quid mali accipiant, aptiffimos esse, qui morbis hinc orientibus corripiantur; dum ii, qui, securi pro salute, frigoribus viciffim-que caloribus se temerè objiciunt, hujusmodi morbis rariùs implicantur.

XL. Satiùs, ut quidam putant, incolis nostrae insulae esset, si frigoris tanta vis esset tamque diuturna, ut iis imponeret necessitudinem calidis vestimentis praecavendi, ne eo malè afficerentur. Lintea, sicut plerique nostratum solent, cutem proximè habere, plùs utique obest saluti, quàm sensui jucundum est. Nam nulla ferme cutis tam tenera est, quin brevi laneis affuescat; neque, profectò, ab his plùs obstat, quàm a linteis, quò homines munditiarum minùs curiosi sint.

XLI. Cùm optimè providetur tum facilimè, ne ex varietate coeli et tempestatis

mortales detrimentum capiant, usu vestimentorum, per quae calor ex corpore tardiùs emanat. Lanea, ob hanc proprietatem, et etiam quòd humida sensui minùs, quàm lintea, injucunda sunt, vel linteo indusio, vel, quod adhuc melius est, ipsi cuti proxima habere, BRITANNOS, et quotquot coelum mutabile incolunt, omni tempestate oportet. Quos ne unum quidem indusium laneum fatìs contra frigus muniat, ii se hieme, vere, et primâ etiam aestate, duobus vestiant.

XLII. Porrò, ne ex frigore distillationem aliudve quodvis malum capiamus, utilissimum erit, in frigidarium quotidie descendere, vel aquâ frigidâ affusâ perfundi. Denique, eodem consilio, animum honestis jucundisque negotiis occupare oportet*.

D

PROG-

* Vid. GREGOR. *Elements of the Practice of Physic.*

P R O G N O S I S.

XLIII. Distillatio plerumque neque vehemens morbus est, neque longus, neque periculosus; sed qui, paucos post dies, sine medicamentis ad sanitatem pervenit. Optatum hujusmodi decessum portendunt appetitus rediens; febris et inflammationis signa ferè nulla; spiritus naturalis; mucus, qui extuffitur, tenax et copiosus.

XLIV. Verùm non tamen omnibus, sic tutò a distillatione evadere, permittitur. Qui enim pulmonibus imbecilles sint; qui naturâ phthisici; postremò, quibus pectus malè conformatum: his omnibus periculosa, praecipuè ab anno duodevigesimo usque ad annum quintum et trigesium, omnis distillatio est.

XLV. 1. Signa futuri periculi ex distillatione, sunt appetitus languidus, febris acuta, dolor pectoris, sputum parcum et tenue. Distillatio enim, quae his signis manifestatur, haud rarò in pulmonum inflammationem transit.

2. Aliquando etiam, in illiusmodi (XLIV.) hominibus, unà cum distillatione adest leviuscula *synanche tonsillaris*; quae, distillatione frigore exasperatâ, ingravescit, atque, prae tussi quam movet, haud leve affert periculum.

XLVI. Nonnunquam distillatio subito, et, de improvviso, finitur; fero, uti videtur, in ramos canalis animae, qui sese in pulmones distribuunt, effuso. Aliàs, prae plenitudine, quam facit, arteriarum, per quas in pulmones sanguis diffunditur, accidit sputum sanguinis,

sanguinis, quod ferme nunquam sine periculo est.

XLVII. Denique, in phthysicorum pulmonibus, distillatio vel tuberculis occasionem dare potest, vel committere, ut tubercula, quae jam insint, inflammationem capiant, et inflammationi phthisis superveniat *.

CURATIO.

* Vid. CULLEN. *First Lines*.

CURATIO.

XLVIII. Diximus de caeteris rei nostrae partibus: nunc transeundum est ad curationem; quam, quippe cùm utilissima omnium sit, fusiùs persequi nobis in animo est.

XLIX. Quò distillationem ad sanitatem perducamus, utile erit, primùm inflammationem et febrem discutere; dein, sanguinem ex membrana narium, faucium, atque asperae arteriae ejusque ramorum, derivare, et cutis halitum elicere; postremò, providere, ut hae partes acri muco minùs irriterentur.

CON-

CONSILIUM PRIMUM.

L. Inflammatio et febris, si leves sint, discuti possunt frigus vitando; a carnibus et liquoribus fermentatis, per paucos dies, abstinendo; et haud scio annon etiam lectum interim tenendo: simulque multo usu liquorum, qui suapte naturâ admissivè acidis refrigerant, et diluunt, et corpus minùs aptum, quod irritetur, reddunt; aqua, velut, decocta vel ex amylo, vel hordeo, vel pomis, vel seminibus lini, vel aqua ex tosto pane, quam jucundè acidam succus citreorum vel *tamarindorum* reddiderit.

LI. Ad discutiendam, porrò, inflammationem, multùm fanè pollebit, vapores aquae tepidae, apti instrumenti ope, inhalare; cutis halitum medicamentis, ex iis
quae

quae non calefaciunt corpus, elicere; mitioribus laxantibus, praecipuè *salibus neutris*, alvum emollire. His factis, oportet convalescentem neque pleno nedum pluvioso Jovi corpus praematurè aut incautè objicere *.

LII. Si aër coeli tuffim violentam movet, oportebit convalescentem domi se aliquanto diutiùs tenere, dum pulmones se fatìs confirmaverint. Aliter autem non, nisi febris haudum decesserit, opus erit domi manere.

LIII. 1. Pedes aquâ, quae paulo tepidior novo lacte est, vel simplice, vel in qua furfur est, horâ somni lavare, utpote quod efficiat, ut sanguis in corpus aequaliter totum per arterias distribuatur, et summa cutis halitum emittat, tam ad inflammationem quàm febrem discutiendam utile est. Hoc autem
facto,

* Vid. CULLEN. *First Lines*, § M, VII.

facto, multâ curâ providere opus est, ne protinus ex frigore aeger denuo detrimentum capiat. Hoc ne accidat, pedes prope-
ranter ficcandi sunt, et laneis ficcis calidif-
que involvendi; deinde calido lecto ficco-
que imponendus aeger.

2. Aqua, qua lavantur pedes, si supra modum calida sit, motum sanguinis concitando nocet; contrâ, si frigida, prodesse non potest.

LIV. Qui calidas potiones adhibaturi sunt, ut cutis exhalationem moveant, ii, ne, post devoratas, malum ex frigore accipiant, prius in lecto esse debent, quàm devorant, vel saltem, vestimentis positis, in eo esse, ut discumbant; quippe enim, ni ita sint, sudor, quem potiones tepidae plerumque movent, haud rarò antè supprimetur, quàm discumbi poterit. Deinde, quò ad spem respondeant

respondeant assumptae, aegri aliquandiu lecto conquiescant opus est *.

LV. Distillatio rarò forsitan cuiquam periculo esset, aut aegrè curaretur, si protinus ab initio adversae valetudinis potulenta assumeret, quae corpus refrigerarent; vino potulentisque omnibus meracioribus abstineret; simulque cibo ex materia infirma uteretur. Nam tali abstinentiae et victûs ratione calor narium, difficultas spirandi, tussicula ferme continua, caeteraque signa peioris distillationis, nonnunquam brevi prorsùs evanuerunt.

LVI. Incipienti aut increfcenti distillationi calefacientibus subvenire, ut, apud vulgus hominum, haud ita pridem mos invalebat, et haud scio annon etiamnum in-

E
valeat,

* Vid. HAYES. *Serious Address on Coughs and Colds*, edit. tert.

valeat, haud minùs aegro nocivum est, quàm contra *variolas*, ut quondam vel medici solebant, calefacientibus pugnare. Potus enim calidi et meraciores, conclavia calida, magna vis vestimentorum, sanè non possunt, quin utrumque juxtà morbum exasperent. Imò forsan *Mudgianus* etiam *inhalator*, eandem ob rem, circumcidendus est: utcunque enim distillationem senilem levet, inflammationem tamen, quam initio habet distillatio communis, haud dubiè graviolem reddit *.

LVII. Ratio, suprà (LV.) dicta, quae in distillationem refrigerantibus et abstinentiâ pugnat, potissimùm robustis convenit, neque etiam iis modum transire debet. Coena quidem protinus ante somnum, ex toto, circumcidenda est. Imbecillis tamen, vel
initio

* Vid. BEDDOES. *Guide to Self-preservation, and on Catarrh.*

initio hujus morbi, valentiore cibo atque meraciore aliquanto potu sibi, intra modum, indulgere liceat.

LVIII. 1. Quòd si, et illâ (LV.) ratione, febris et caetera signa non dimittunt, non solùm in abstinentia et refrigerantium usu perseverandum est, sed etiam aliis quibusdam remediis subveniendum. Oportebit, primo quoque tempore, sanguinem semel iterumque detrahare, ad quantitatem, quam vis morbi desideret, et vires aegri pati sine detrimento possint.

2. Distillatio gravis rarò antè levatur, quàm sanguis missus fuerit. Cùm ita sit, maturè misso opus est; eòque magis, si, ex spirandi difficultate atque dolore pectoris, sit, quòd vereamur, ne inflammatio superveniat. Sanguine enim opportunè, neque ultra modum, detractò, ideoque relaxatis
extremis

extremis arteriis, denuo halitum emittit summa cutis, atque conquiescit vel levatur pectoris inflammatio.

3. Quoniam verò sanguine effusiùs emissio corpus usque eò debilitatur, ut hinc aeger haud leve detrimentum capiat; oportet medicum cavere, ne mittatur ultra quàm aegri vires patiantur, et ratio morbi requirat *.

C O N-

* Vid. GARDINER. *On the Animal Economy*, pag. 162.

CONSILIUM SECUNDUM.

LIX. Postquam, venâ referatâ, sanguis a reconditis partibus in summum aequaliter corpus derivatus sit, et sic plenitudo vasorum narium, faucium, et asperae arteriae minuta; optimum factu est, vomitione et aliis idoneis efficere, ut mucus expectoretur.

LX. Hoc (LIX.) consilio, praeter vomitoria, utilia sunt medicamenta, ex iis quae cutis halitum eliciunt; utpote quae, sanguinem in summum corpus evocando, faciant, ut vasa partium, in quibus consistit distillatio, aliqua ex parte, depleantur et relaxentur. Calefacientia tamen medicamenta, qualiaque sudorem moveant, circumcidenda sunt. Ex illo genere optima sunt, serum lactis fervidi infuso vino coagulati;

aqua

aqua ammoniac acetatae; aqua, in qua fervidâ maceratum *sagum* est; *sales neutri*, praecipuè nitrum: quorum unum aliudve oportet aegrum subinde assumere. Eundem in finem, pedes aquâ calidâ lavare, remedium sanè haud aspernandum est.

LXI. Quòd si dolent humeri, cervix, brachia, aliaeque quaelibet partes externae, potiùs pulvere *ipecacuanae* composito subveniendum est; cujus grana quinque decemve, secundâ quaque horâ, assumenda, dum sudor eruperit; ad quod sanè efficiendum, rarò drachmae dimidio opus est*.

LXII. Utcunque necessarium sit, ad cavendam distillationem, frigoribus corpora objectare, tamen caveant, ne objectent, distillatione jam affecti.

LXIII.

* Vid. GARDINER. ibid.

LXIII. Quando est, quamobrem pulmones inflammatione haud mediocri capi credamus, oportet quamprimum alterutri lateri exulceratoria imponere *. Neque enim ulla medicamenta, ad inflammationem internarum partium discutiendam, plùs pollent,

LXIV. 1. Praeter medicamenta et remedia, quae (LX.—LXIII.) memoravimus, solent medici distillationi opitulari medicamentis; quae, prae facultate, qua putantur caeteris praepollere, efficiendi, ut ex pectore humores excreti faciliùs extuffiantur, *expectorantia* appellata sunt.

2. Haud equidem ignoramus, magnum inter medicos certamen fuisse, sintne utique medicamenta, prae caeteris digna quae sic (LXIV. 1.) nominentur. Quanquam autem, hac de re, in contrarias partes disputatum

* Vid. CULLEN. *First Lines*.

putatum est, tamen nihil fati, firmi videmus, quòd minùs verisimile opinemur, medicamenta, per vasa bibula in sanguinem irrequietum delata, vasa seu fecernentia seu excernentia pulmonum afficere; quàm glandulas, quibus saliva et urina fecernuntur, quas multis utique medicamentis, unà cum sanguine ad eas delatis, mirum in modum affici, experienciâ constat. Vasa, enimvero, pulmonum itidem delatis ad ea medicamentis affici, potest ex observatis cogi.

3. Medicamenta ad *expectorantium* genus pertinentia, quae plurimùm posse existimantur, sunt gummis *ammoniaca*, asa foetida, *alcale volatile*, allium, *benzoinum*, squillae; quae omnia committere, ut mucum solutiùs cùm fecernant pulmones, tum excernant, quidam e medicis opinati sunt. Sed, uti videtur, non ita multùm pollent: atque squillae, sicubi profint, haud scimus,

vomitumne

vomitumne an muci ex pectore sputum movendo, magis proficiant.

LXV. Vomitoria item medicamenta iis distillatione laborantibus multum opitulantur : praeterquam enim quod sanguinem in summum corpus evocant, et cutis halitum, licet tantummodo paulisper, eliciunt ; faciunt haud raro, mirum in modum, ut ex fistulis pulmonum mucus effusius expectoretur ; et sic tussim levant et spirandi difficultatem, quibus hoc morbo impliciti plurimum vexantur *.

F C O N S I -

* *Vid. CULLEN. First Lines. § M, VIII.*

DUNCAN. Medical Cases. Artic. V.

CONSILIUM TERTIUM.

LXVI. Duabus tripartitae (XLIX.) curationis partibus absolutis, nunc tantum restat, ut tertiam persequamur; in qua considerandum est, quibus medicamentis provideri possit, quò acri muco nares, fauces, atque canalis animae ejusque rami, minus irritentur.

LXVII. Hoc (LXVI.) consilio, optima sunt medicamenta, ex iis, quae, medicorum linguâ, *demulcentia* nominantur. Hoc genus non videtur acres viarum humores in mitiores convertere, sed tantummodo eos sic involvere miti et lento liquore, ut membranas viarum teneras et acri sensu praeditas minus irritent. Hujusmodi medicamenta, si subinde assumantur, et adeò lentè, ut faucibus

cibus adhaereant hasque illinant, non sedant modò tussim, sed aliquandiu quoque obstant, ne redeat*.

LXVIII. Hoc (LXVII.) genere comprehenduntur aqua, in qua tragacanthum vel gummi ARABICUM solutum sit; aqua cocta ex hordeo; *sago*; aqua, in qua fervidâ semen lini et althaea macerata sint; olea, ex iis quae a terra stirpibus continentur, expressa; aqua, in qua fervidâ satyrii radix soluta sit; spermaceti: quibus accedant saccharum, mel, glycyrrhizon, et siqua similia.

LXIX. Quanquam ab omnibus, quos distillatio vexaverit, conceditur, devoratis medicamentis modò (LXVIII.) dictis tussim cum rariorem tum leviozem fieri; tamen ex argumentis, quae adduxit recens auctor, dubium videtur, acris, necne, ex pulmonibus

* Vid. CULLEN. *Mater. Medic.*

bus halitus vaporve hanc moveat; cum
 praefertim hic halitus haud acrior sit, quàm
 ipsa medicamenta, quae modò memoravi-
 mus.

LXX. Verùm omnes tamen humores,
 utcunque mites, veluti mucus, pus, sanguis,
 ex vasis pulmonum in eorundem fistulas
 effusi, tussim movent. Extranea item, imò
 medicamenta ipsa mucosa, si, lingulâ non
 obstante, in asperam arteriam incidant, dicto
 citiùs efficiunt, ut gravi molimine per os
 aut nares extusantur.

LXXI. Pulmones, spirandi officinae,
 spongiis affimiles, naturâ molles sunt, ut at-
 trahant ac reddant animam; et iis, porrò,
 acris adeò sensus est, ut alio, quàm animae
 contactu, graviter irritentur. Hoc quidem
 facit vel mucus, qui in eorum fistulas ex-
 cernitur, quandocunque copiosior est, quàm

in qui fit, ad has fati's humectandas, necessa-
rius. in totis hanc autem hic mitem hic

ivstomem obom eap, stantem, quae modo memora-

LXXII. Quandocunque pulmones ali-
quà irritantur, irritatio, id sanè quod mirum
est, semper ad glottidem sentitur. Sensus
igitur alicujus tanquam glottidem irritantis
ante tussim, non efficitur acri quovis halitu
hanc partem irritante, sed aliqua re offen-
dente pulmones; quorum utique sensus
molestus, propter quandam nervorum com-
munitatem, nondum bene intellectam, ad
glottidem potiùs refertur, quàm ad partem
in qua concitatur.

LXXIII. Si ita (LXIX-LXXII.) est, sequi-
tur, medicamenta suprà (LXVIII.) memora-
ta haudquaquam tussim sedare, glottidem
allinendo sic, ut acri ex pulmonibus vapore
minùs irritetur.

LXXIV.

LXXIV. Hoc verò (LXXIII.) concessio, quo, quaeritur, modo *demulcentia* medicamenta tussim levant? Sensum, respondemus, ab irritatione glottidis diversum movendo. Nam, quamdiu aliquis mucosa vel oleosa pitissat, eorum sapore plerumque gustus sic voluptate perfunditur, ut levi irritatione asperae arteriae parùm afficiatur. Quòd si irritatio intenditur, tussis rursus movetur: haec enim medicamenta tussim non, ex toto, sedant, sed tantùm minùs frequentem reddunt; et, profectò, neutiquam constat, an contra eam plùs possint, quàm sal, aliave quae saporem aequè movent. His autem propterea anteferuntur, quòd jucundiora gustatu sunt, simulque salutariora.

LXXV. Mucosa et oleosa medicamenta hoc sanè (LXXIV.) modo tussi opitulari, eò constat, quòd, qui tussi vehementissimè vexantur,

antur, ii, dum cibum assumunt, plerumque
tussendi requiete fruuntur.

LXXVI. Postremo, ne plura, non vide-
turse, quamobrem, ulla medicamenta acri-
moniam obtundendi facultatem possidere, et
ideo digna esse quae appellentur *demulcen-*
tia, opinemur*.

LXXVII. Quando nihil ferme febris
aut inflammationis est, et medicamenta su-
pra (LXXVIII.) dicta non ad spem responde-
runt; tunc irritationi, quam movet acris mu-
cus, opio subvenire oportet.

LXXVIII. Hunc in finem, opium, una
cum glycyrrhizo, potest commodissimè con-
formari in pastillos, quorum partes consti-
tuentes eandem inter se rationem habent,
quae

* Vid. MOOR. *Essay on the Materia Medica.*

quae partibus constituentibus trochiscorum glycyrrhizi cum opio, quos praescribit *pharmacopoeia Edinensis*, intercedit.

LXXIX. Hujusmodi (LXXVIII.) pastillorum pauciores pluresve devorandi sunt, pro vi tussis et aetate aegri. Adultis permittatur, ut, spatio viginti quatuor horarum, tot devorent, quot in se unum opii granum cum dimidio contineant ; junioribus autem, ut pauciores, pro aetate.

LXXX. Postquam inflammatio juxta ac febris prorsus ferme conquieverint, utilissimum erit gestationes diligenter adhiberi ; utpote quibus reliquiae distillationis, si quae sint, optimè dissipentur.

duae partibus constitutibus trochiscorum
glycyrrhizae cum opio, quos praescribit
macoporus Esmenius, intercedit

LXXIX. Huiusmodi (LXXVIIII) partibus

DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

L U C E,

QUAM

EX CHYMIA ACCEPIT MEDICINA.

F I N I S

DISPUTATIO MEDICA IN CURSIBUS

J. U. C. E.

QUAM

EX CHYALIA ACCEPIT MEDICINA

